

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **Lagermax spedice a logistika, s. r. o.**, se sídlem Praha 6, U Prioru 1059/1, zastoupené JUDr. Evou Koubovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Vinohradská 343/6, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2019, č. j. 10 Af 40/2015-101,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobkyni na nákladech řízení o kasační stížnosti částku 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalobkyně, advokátky JUDr. Evy Koubové.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 6. 5. 2019, č. j. 10 Af 40/2015-101, zrušil Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2015, č. j. 22585/2015-900000-304.1, a uložil mu povinnost uhradit náklady řízení. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 14. 5. 2014, č. j. 59447-14/2014-610000-11.6, kterým bylo žalobkyni doměřeno clo ve výši 151 103 Kč a předepsáno penále ve výši 30 221 Kč. Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností.

[2] Podáním, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 2. 2021, vzal stěžovatel kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

[4] Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět ještě před tím, než o ní bylo zdejším soudem rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[6] Obecné pravidlo, upravující rozhodování o nákladech řízení v případě, kdy je řízení vedené před správními soudy zastaveno, je zakotveno v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení* (toto ustanovení se za použití § 120 s. ř. s. použije i pro řízení o kasační stížnosti). Toto ustanovení tedy v řízení o kasační stížnosti podané žalovaným soudem neumožňuje přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, dojde-li k zastavení tohoto řízení pro zpětvzetí návrhu žalovaným. Zákon nicméně upravuje z tohoto obecného pravidla výjimky. Jednou z nich je ustanovení § 60 odst. 8 s. ř. s., podle něhož *jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo*.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl v dané věci k závěru, že existují podmínky pro aplikaci posledně zmiňovaného ustanovení. Za situace, kdy došlo k zastavení řízení o kasační stížnosti výlučně z důvodů stojících na straně žalovaného, jakožto stěžovatele, není důvod nepřiznat žalobkyni náklady tohoto řízení, pokud je v mezidobí účelně vynaložila. Tak je tomu i v nyní posuzované věci, kdy žalobkyně podala prostřednictvím své zástupkyně vyjádření ke kasační stížnosti a k jejímu doplnění. Tyto úkony byly z její strany nepochybně učiněny účelně a není proto důvod, aby je nesla ze svého. Za prokázanou lze totiž mít i podmínku úspěchu žalobkyně *ve věci*, neboť *věcí* je nutno rozumět předmět sporu, kterým je posouzení zákonnosti napadeného správního rozhodnutí. Touto optikou nahlíženo, byla žalobkyně *ve věci* procesně úspěšná, neboť na základě její žaloby bylo rozsudkem městského soudu rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, přičemž výsledek řízení o kasační stížnosti na tom ničeho nezměnil. Z tohoto důvodu proto Nejvyšší správní soud o nákladech tohoto řízení rozhodl v intencích ustanovení § 60 odst. 8 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) a náklady řízení žalobkyni přiznal.

[8] Výši těchto nákladů vyčíslil částkou 8 228 Kč, za dva úkony právní služby zástupkyně žalobkyně (vyjádření ke kasační stížnosti a k jejímu doplnění) po 3 100 Kč za jeden úkon (§ 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], spolu s paušální náhradou výdajů ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 1 a 4 citovaného zákona); tato částka byla v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o částku odpovídající dani z přidané hodnoty za přiznanou odměnu a náhradu hotových výdajů ve výši 1 428 Kč. Požadovaná odměna za další úkon zástupkyně žalobkyně (další porada s žalobkyní) přiznána nebyla, neboť Nejvyšší správní soud tento úkon nevyhodnotil jako nezbytný (odůvodněný například mimořádnou složitostí věci); interakce zástupkyně s žalobkyní a jejich porada o dalším procesním postupu je konzumována prvním z akceptovaných úkonů právní služby. Uvedenou částku je stěžovatel povinen zaplatit k rukám zástupkyně žalobkyně advokátky JUDr. Evy Koubové do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2021

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu